

בחקר מערב נפגשנו במלוננו של חיים: בפי, לואיס, ארטור, משה ואנכי. לדברי חיים עשה סיפורי רושם על בסלר, והוא הבטיח למסור הדברים עוד הערב להליפכט, יעץ את חיים לראות את איירונסייד, ומיד החקשר אתו וקבע אתו פגישה למחר בשעה ארבע, הוא גם הציע שאני אראה את מ.מ., למען שלא תהיה לו הרגשה כי עושים מאחורי א גבו. לאחר השיחה עם מ.מ. יוכלו חברי הקבינט לפעול.

אמרתי שאין לי אפשרות נפשית להיפגש עם מ.מ. הוא בעיני כאחד מכנופיהו של היטלר. וידידינו צריכים לדעת שאין יהודי יכל להיפגש עם איש כ-מ.מ. חיים אמר: מחר בבוקר נחיעץ על כך.

מסרתי פרטים נוספים על המצב בארץ ועל יחסי השלטונות - כמו כן על תגבורת הסיור. כשסיפרתי לחיים שאין לנו שום עם "השרות הסודי" ולא קיבלנו שום חומר על ידו - הודיע שזה מקרה, כי האיש המיוחד הממונה על כך בארץ נעדר במקרה שלושה שבועות מהארץ. אין איש זה כפוף לגמרי לפקידות וגם לא לצבא.

לונדון, 14.11.39

הבוקר נחקלו ידיעות מהארץ: המפקד החליט לקצץ העונש; שבביל טאר. לעשר שנים, לכל האזורים לחמש שנים. יעשו ויפוששים מבלי להפריע להחלטה של הקבינט - מולקת הקרקעות החליטה לדרוש בכל העברת קרקע חתימת הקונה שהוא יודע על הודעת הממשלה בדבר חוקף החוק לכשיצא על העבר. אסנאל ההנהלה החליטה ברוב שק"ק תקנה ותחתום. שמורק ופיטמן התנגדו.

על הודעת ריטשי שבגליל - רבה התכונה היהודית לרכישת קרקעות העיר מקפורסן (?)
סאין לחשוש, כי בקרוב יופיע החוק.

שואלים דעתנו על אחת מארבע התגובות המוצעות - נגד פסק הדין :

(א) הפסקת עבודה לשעה, כסמל.

(ב) שביתה והפגנה.

(ג) כרוזי מחאה.

(ד) הודעה מצד המוסדות לסחור טענת אי-נאמנות.

באחת עשרה נהאספה "המחלקה המדינית" בחדרו של חייס: חייס, בפי, לואיס, בריד,

ארטור, משה, בקסטנסקי ואני.

כסרחי על הידיעות שנחקבלו הבוקר וביקשתי חוות דעת המסובים על ההגובה המוצעת.

חייס לא היה מוכן לדון על כך. הוא שקל במשך הלילה את השאלה ובא לידי שעלי

לראות את מ.מ. יהודי מוכרח להיפגש אפילו עם השד. הרב בק מברלין הולך כמעט יום

יום לגסטפו. אי-ראית מ.מ. (ואין הוא מקווה הרבה מפגישה אחו) עלולה להפריע

לנו בקסרינו עם שאר חברי הקבינט. נמיר, ברוד, ומשה חמכו בדעה זו. הודעהי שאיני

מסכים אבל אני מקבל עלי הדין.

חייס הודיע שצוא מפליג בהחלט לאמריקא ב-3 לדצמבר. יטוס מליסבון ויקזוב את

לונדון בסוף נובמבר. יחכן שיהיה צורך שקפלן יבוא, אבל הוא יראה במקום ויודיע.

כוליס, ציר אמריקא בפריס, ביקש ממנו שלא יוציא מפיו את המלה החגיגות. לפי

חוקי אמריקא אין נחין אמריקאי רשאי להסתחף במלחמה. כמובן צעירים אחדים יכלים

ללכת לקנדה ולהתנדב אבל הנועה גדולה של ההנדבות לא חתכן בלי תעמולה - ותעמולה

כזו מצד היהודים - אם תיעשה - תעורר תגובה אנטישמית. האיזוליישיניסטים יגידו

שהיהודים סוחבים אמריקא למלחמה.

הוא סבור שיתכן שמצב הרוח באמריקא ישתנה, אבל במצב הקיים ההתנדבות אינה

אפשרית. הוא יצטרך להתייעץ עם רוזוולס מה לעשות.

הצעה בריגדה אר"ת לחזית המערב ברבע זה היא אולי לא בעתה. אבל בשיחה עם איירונסייד אולי יזכור הצעה זו.

חיים שפך מרי לבו על מתנגדי צרופס של לוקר ונמיר להנהלה. על משה להשאר בלונדון, ולוריא ילווה אותו לאמריקא.

התיעצנו על תוכן שיחתו היום עם איירונסייד. נקבעה פגישה בשבילי עם מ.מ. למחר בסעה 4 אה"ג.

אה"צ נחקימה ישיבת "ההנהלה": ברוד, פרלצווייג, בקסטנסקי, בפי, לינסון, לוריא ואנכי. דנו כרגיל על ענינים משרדיים שאינם ענין כלל לישיבות ההנהלה. ברוד ומשה העמידו על הפרק בירור "מטרות המלחמה" שלנו. מונח זה היה במקצת המוה בעיני. משה וברוד. הסבירו שכל העולם" דן עכשיו על הצורה שהעולם ילבש לאחר המלחמה, הסדורים החדשים שייעשו לפתור השאלות העומדות על הפרק, עעיננו נשמט מדיון כללי זה, ועלינו להבהיר מהי מטרתנו או שאיפתנו אנו. ברוד. הוסיף "עלינו לתאר ציור כללי מקיף של פתרון שאלת העם היהודי, ולא רק ביחס לא"י."

שאלתי אם הם מתכוונים לדרכי הסברה הפוליטית שלנו בימי המלחמה ולמה משתכסים במושג "מטרות מלחמה" שלנו, לאחר שאין אנו צד לוחם, אפילו לא כציחיה, אין אנו אמילו - במידה שזה נוגע לא"י - אובייקט של מלחמה, בכל אופן לא עכשיו. ואין א"י סופיעה כלל בריב שבין אנגליה וגרמניה. הם עמדו בכל הוקף שאין הנידון רק פרופוגנדה פוליטית, אלא הגדית מטרותינו ומדיניותנו. ושניהם לקחו על עצמם לנסח ראשי פרקים.

ברוד. מטר בסוף על שיחתו עם ז'בו. הציע לו שני מקומות בהנהלה - על יסוד הסכמת לוקר להצעה כזו - אם ישובו להסת' הציונית, ז'בו אמר שאין השאלה על ההנהלה אלא על הכיוון. עם האנשים התוחרים לקראת מדינה בחלק מן הארץ הוא לא ישתחף.

אולם שאל אם ויצמן יהיה מוכן לעבור אהו. קשה היה להציל מפי ברוד. אם יש ברעתו של ז'בו לדון על חזרה או לא.

- חזרתי מהמשרד למלוני בשבע, והייתי צריך לעבור את הכברה הקטנה שבין המטרד ובין החנת ה"בס"ים ברחוב אוכספורד - וראיתי (יותר נכון - לא ראיתי) מה זאת חכמה-אפלה. לא רחוב, לא מדרכה, לא בית ולא אוטו. ואילולא ההלכים הצמודים כל אחד בפנס השמל ושביבי האיר הנזרקים עדיין מהאבטופובילים מסופקני אם הייתי מוצא את דרכי. מספך חושך. פריס לעומת לונדון היא באמת עיר נגוהות ואורה.

לונדון, 15.11.39 (א יום ד')

בישיבת המחלקה הבוקר ספר חיים על שיחתו אחרול עם C.J.G.S. נוכח גם שלישי Col. Macleod חיים היה מרוצה מאוד מהפגישה, מהלבביות ומהשיחה. איירונסייד אמר שקרא את כל החעודות - הפסק הוא טפשי ופראי (savage). הוא מלגרף לקצן הענס ולעסות רוויזיה בעוד ששה חדשים. בחוך דבריו אמר א.:

Fancy, they have condemned one of Wingates' lads to life imprisonment, he ought to have been given the D.S.O.

חיים העיר על החשש של פירוק ההגנה כפי שיש לדון מהשיחה שבין ב.ג. ובין ברקר. ליהודים, כידוע בלי ספק לראסי המטה יש נשק משלהם, אחרת היו נשמדים. אולם מלבד רוז. אחדים לא היה ניצול לרע בנשק זה. בפגישה האחרונה הביע א. דעתו שגיוס היהודים יבוא, אולם מ.מ. כנראה מחונן להקדים מכה לרפואה - א. ענה: אני רואה, ואעפ"כ הצבא היהודי יקום, מלבד זאת, אם בעקבות המלחמה יקום עולם אחר מעולה - היהודים צריכים לקבל את א"י. חיים העיר: אני יכל לתת לך מחר בריגדה. אם אודיע זאת בפומבי - היוכל מ.מ. לטרב ?

א. הזכיר את מיניסטר המלחמה - (My little man who was)

rather in a quandary לפני שהוא יהודי אין הוא רוצה